

Пето Съобщение
Праведността на невястата

Четене от Писанията: Откр. 19:7-9; Мат. 5:20; 6:33; 22:2; 2 Кор. 5:21; 1 Йоан 1:7, 9;
Откр. 15:3

I. Божията Праведност е това, което Бог е в Своите действия по отношение на справедливостта и праведността – Откр. 15:3; Рим. 1:16-17а; Йоан 3:16; 1 Йоан 1:9:

- А. Нашето преживяване на Христос почива върху основата на Божията праведност.
- Б. Основата е Божията праведност, непоклатимата основа на Божия престол – Пс. 89:14.

II. Има четири аспекта на определението за праведност:

- А. Праведност означава да си праведен спрямо хора, неща и дела пред Бога според Неговите праведни и строги изисквания – Мат. 5:20.
- Б. Праведността е външното изразяване на Христос, Който живее в нас като Духа – 2 Кор. 3:8-9:
 - 1. Това е праведността като Божия образ – Еф. 4:24; Кол. 3:10.
 - 2. Служението на праведността е служение по Господния образ – 2 Кор. 3:9.
- В. Праведността е въпрос на Божието царство – Мат. 6:33; Пс. 89:14:
 - 1. Божието царство е праведност.
 - 2. Праведността е свързана с Божието управление, администрация и господство.
- Г. Праведността е въпрос на това да сме прави спрямо Бога в нашето същество – 2 Кор. 5:21:
 - 1. Да бъдем прави спрямо Бога в нашето същество означава да имаме едно вътрешно същество, което е прозрачно и кристално чисто, вътрешно същество, което се намира в ума и волята на Бога.
 - 2. Това е въпрос на това да сме Божията праведност в Христос – ст. 21.

III. Праведността е свързана с външните действия, пътища, дейност и активност на Бог – Откр. 15:3:

- А. Всичко, което Бог прави, е праведно – Римл. 1:16-17.
- Б. Всичко, което Бог е в Своята справедливост и праведност, представлява Неговата праведност.

IV. Бог е праведен в кръвта на Исус, Неговия Син – 1 Йоан 1:7, 9:

- А. Бог е верен в словото Си (ст. 10) и праведен в кръвта на Исус, Неговия Син.
- Б. Неговото слово е словото на истината на Неговото евангелие (Еф. 1:13), което ни казва, че Той ще прости греховете ни заради Христос (Деян. 10:43); кръвта на Христос е изпълнила Неговите праведни изисквания, за да прости греховете ни (Мат. 26:28).
- В. Да ни прости Бог означава Той да ни освободи от прегрешението на греховете ни, докато да ни очисти означава да ни измие от петното на нашата неправда.

V. Праведността е свързана с Божието царство – Римл. 14:17:

- А. Църковният живот е Божието царство, а Божият престол е праведност.
- Б. Божият престол е установен с праведността като основа – Пс. 89:14.
- В. Където е Божията праведност, там е и Неговото царство – Ис. 32:1; Евр. 1:8-9.
- Г. В Стария завет праведността често е синоним на царството.
- Д. Където има праведност, всичко е оглавно по подобаващ начин; това е царството.
- Е. Праведността първо произлиза от Божия образ, а след това праведността установява Божието царство:

1. В Римляни 8ма глава имаме праведността и Божия образ.
 2. В Римляни 14та глава имаме праведността и Божието царство.
 3. И образът, и царството се основават на праведността.
- Ж. Да се каже, че праведността ще обитава в новото небе и новата земя (2 Пет. 3:13), означава, че всичко ще бъде в ред, ръководено и регулирано:
1. Всичко ще бъде управлявано, контролирано и под правилното управление, защото там ще бъде Божият престол, царството и божественото управление.
 2. Резултатът ще бъде мир и радост.

VI. В Откровение 19:7-8 виждаме праведността на невястата:

- А. Има два аспекта на това Христос да бъде праведност за вярващите:
1. Първият аспект е Той да бъде праведност на вярващите, за да бъдат те обективно оправдани пред Бог в момента на покаянието си пред Бог и вярата им в Христос – Рим. 3:24-26; Деян. 13:39; Гал. 3:24б, 27.
 2. Вторият аспект е Той да бъде праведността на вярващите, изживяна от тях като Божието проявление на Бог, Който е праведност в Христос, дадена на вярващите, за да бъдат те субективно оправдани от Бога – Рим. 4:25; 1 Пет. 2:24а; Яков 2:24; Мат. 5:20; Откр. 19:8.
 3. Като нашата обективна праведност, Христос е Този, в когото сме оправдани от Бога – Рим. 3:24, 28; 4:25; 5:1, 9, 16, 18.
 4. Като нашата субективна праведност, Христос е Този, който живее в нас, за да живее за нас живот, който може да бъде оправдан от Бога и който винаги е приемлив за Бога – Мат. 5:6, 20.
- Б. Христос, изживяван от светиите като тяхната субективна праведност става тяхната сватбена одежда – Откр. 19:8:
1. Праведността, която получихме за нашето спасение, е обективна и ни позволява да отвърнем на изискването на праведния Бог, докато праведността на победилите светии е субективна и им позволява да отговорят на изискването на победилия Христос – 1 Кор. 1:30; Фил. 3:9.
 2. Сватбената дреха в Матей 22:11-12 символизира Христос, Когото живеем и Който се изразява чрез нас в ежедневието ни като нашата превъзходна праведност – 5:20; Откр. 3:4-5, 18.
- В. Господната невеста, Неговата съпруга, „се е приготвила. И ѝ се даде да се облече във фин висон, светъл и чист; защото фин висон е праведността на светиите“ – 19:7б-8:
1. Откровение 19:8 ясно свързва облеклото с праведността.
 2. Думата „праведност“ в 8ми стих е в множествено число и може да се преведе като „праведни дела“.
 3. Праведностите (праведните дела) не се отнасят до Христос като нашата праведност, която сме получили за нашето спасение – 1 Кор. 1:30.
 4. Финият висон показва нашия побеждаващ живот, нашият побеждаващ начин на живот.
 5. Висонът е Христос, когото живеем от нашето същество.
- Г. „Блажени са [побеждаващите светии], които са поканени на сватбената вечеря на Агнето“ – Откр. 19:9:
1. Сватбената вечеря на Агнето тук е сватбеният пир в Матей 22:2.
 2. Да бъдеш поканен на сватбената вечеря на Христос означава да бъдеш благословен.
 3. Побеждаващите вярващи, които ще бъдат поканени на сватбената вечеря на Агнето, ще бъдат и невестата на Агнето – Откр. 19:7.